

Stephani archiepi Antibareni sermo habitus in materia fidei cōtra Turcoꝝ psecutionē et solemnitate glorioſi apli ⁊ euāgeliste Jobānis.

Qui timet deum faciet bona.

Quāq̄ mibi semp. B. P. diuini sermonis explicatio hoc in loco amplissimo: corā tua p̄cipue altissima intelligentia ⁊ tantoꝝ patrū profundissima cognitioe ḡuissima fuit. Hac tñ celebri die in qua magna euāgeliste Jobānis ⁊ p̄cella re ſtimonia n̄ potius attenuabit: q̄ explicabit sermo multo p̄stantius solito gratitudinem ipam in me desup excitari necessariū fuit. Quippe eoz haud ab re apud animū meū variis iniuriis laceſſitū: malicia inq̄titudineq; quorundā ac innume ris tribulationibus necessitatibusq; sine pietate circumseptū: statutum erat. ab hmōi vulgari ⁊ promulgata declamatōe desistere. Sed tāta fuit apud me diuini timoris ⁊ amoris auctas: tanta populate vexare spoliare et prophanare sacratissime religionis n̄re: eiusq; fortunarū nominis fame ⁊ p̄ditionis pietas: tātaq; ipius aquile volantis obseruante magnitudo: ne sui diei solemnitas dimno care ret sermone: q̄ mei ipius ac t̄p̄is in quo dicenda vix excogitare valui oblit⁹: huius sacri palatii magro obnuire exposcēti: verbū dei a me negari nullaten⁹ absq; labe posse iudicari. Quia ut optime quoq; nouit. B. T. omni petenti me tribuet hēo: ⁊ viuis ē sermo dei ⁊ efficac ⁊ penetrabilior omni gladio ancipiti. Nec me etiā lateat: q̄ qui voluerit amic⁹ hui⁹ mūdi fieri: inimic⁹ dei p̄stinetur. Ideoq; pro sensas mei p̄itate censui: meli⁹ esse cōfundi corā p̄coribus sup terram in compe dicendo: q̄ corā angelis sanctis in celo nihil explicando. maxime cum absq; cā fieri nō credam: q̄ singulis annis quasi renouādnus accipiter in ecclie sancte montib⁹ alas meas ut humilis magis ac magis in p̄spectu meo fiat. Ad ipm̄ verum austrū flantem expandere hēam. ac si inde veterib⁹ plumis exutus: nouisq; indutus vt scriba doct⁹ in regno celoꝝ de thesaurio cordis noua et vete ra necessario pro rei ⁊ t̄p̄is necessitate proferre hēam. Verū ut in hmōi excelsio monte ardentissime caritatis posu⁹ celestia dignius capere possim. renouatig hōis vocem alti⁹ eleuare: ac impetu illarū aquarū quas aquila ipa de sacro fonte potauit operiri merear. ab illo iā preparata anima grām exposcendā ceuseo: qui gallo intelligentiā dedit de quo scriptū est. Salus succinet⁹ renibus: non est rex qui resistat ei. Sed ut id facili⁹ celeriusq; assequi possim: ad ipam virgī nem matre grarum omninū fontem angelicā salutatiōem pio more voce cordis vna repetamus: dicentes. Aue Maria ⁊c.

Qui timet deum faciet bona.

Regnū celoꝝ: regnū angeloꝝ: regnum aploꝝ: sanctā eccliam extare non ignoramus. P. B. qm̄ celis munitur: celis claudis: celis regit: ⁊ singulari protectio ne custodiaq; ab eis dē t̄tetur. de quibus scriptū est. Celi enarrāt gloriā dei. In hoc igit regno: in hac ornatissima ciuitate sup̄ excelsim montē posita maxio cū timore ⁊ amore ois scriba doctus: ois ecclie p̄dicator: sic singulari ⁊ admiranda frugalitate p̄cipua ⁊ colenda humilitate munitus: ⁊ ita p̄clarissima exardētissi

in caritate pietateq; ornatus. ac diuina sapientia sciētiāq; vt euangelista n̄ Jo-
 hannes replet⁹: ad proferendū thesauros incōparabiles ex altissimis montib⁹
 veteris ⁊ noui testamēti: baculis principū ipsius regni eductos et in corde suo
 reconditos: pro sua ⁊ alioꝝ doctrina saluteq; accedere debet. vt nō minus Cla-
 rissimi regis suozūq; principum ac iustissimi regni causam: q̄ ipsius dilecti p̄cla-
 ras partes queꝝ duxerit excolendū in mediū adducere videatur. Nā nulla re ad
 deū propius accedere possumus nec dēmus nos qui sumus in specula positi: q̄
 salutem hominib⁹ demonstrando. Et propterea Ecclesiastes asseruit: q; multi-
 tudo sapientū sanitas erat orbis terrarū. ⁊ pontifex siue rex sapiens populi stabi-
 limentum. Quapropter ⁊ nos ad p̄ns ex illoꝝ vita: doctrina: lingua et sermone
 etiā loquentes. de quibus dicitur. Nō sunt loquere neq; sermones quoz nō au-
 dianur voces eoz. Sic via timoris ⁊ amoris: iusti ⁊ iniusti: summi regis ⁊ inef-
 fabilis principis n̄i Jesu xp̄i causam p̄ra detestandā ingratitude n̄ ac supremā
 impietatem n̄rā: quibus ad vltimē desolationis n̄re exitium vehementissime
 trahimur: via regia demonstrabimus: vt ⁊ rei. p. n̄re xp̄iani periculum ⁊ ab illo
 liberationē dixisse. ac diuī apl̄i Iohannis p̄clarissima testimonia nouo quodā et
 spiritali intellectu pro ip̄is angustia ac ingenioli imbecillitate hand neglexisse:
 luce clari⁹ omēs concipere possint: si prius t̄n̄ hec n̄ra ymo xp̄i damnare nolū
 erint q̄ vn̄uersa cognouerint. Sed longa esset oratio p̄res si ad tan tarū rerum
 cōtuendas ymagines singula queꝝ p̄quirere vellem. quomō eadem iusticie via
 idem cursus ad gloriā a mundi cōstitutione oib⁹ datus fuerit tam intellectuāli
 bus q̄ rōnalibus creaturis: quomōq; via t̄n̄ originalis iam gratuite iusticie sapi-
 entia summi ⁊ eterni p̄ns dei timorem tanq̄ paradysum benedictiōis posuerit.
 ut nos cura discipline oblectaret. ac vsui ⁊ ornamēto nobis oīa que agimus ac-
 cederent. Nā cura discipline dilectio est. dilectio vero legū illius custodia. cu-
 stodia aut̄ legum incorruptionis cōsumatio existit. Incorruptio vero nos proxi-
 mos deo facit. Si ergo vobis in sceptris h̄mōi regni celoꝝ oblectatio ē o car-
 dines orbis. O epi diligite sapientiā. ut regni eternitatem cōsequi digne ⁊ glo-
 riose valeatis. ac atrocissime turcoꝝ persecutionis liberationē deo recōciliato
 mereamini. Vos. n. estis quibus non minus q̄ apl̄is dictum est. Vos estis sal
 terre. Vos estis lux mundi. Vos inquit estis sal terre. vos estis hōim condimē-
 tum. V̄ro exemplo instrui. v̄ra sapientia doceri. v̄ra humilitate ⁊ patientia. v̄ra
 deniq; luce et splendore ac virtutum oim odore omēs inferiores cōponi illumi-
 nari ⁊ trahi ad bonū ad summū bonum ad sine si ne bonū debent. At vero si sal
 in nobis euauerit nemini mirū accedat q; populus xp̄ianus quasi extra arriū fo-
 ras ad conculcandū datus fuerit. Siquidē ⁊ totus mūdus celo ꝑcluditur. nec mi-
 nus tota ecclesia intra aplice fidei ⁊ doctrine terminos cōtinetur. extra quos ter-
 minos quicunq; fuerit vt prophanus ac infidelis iure habet. Vnde ⁊ per Mo-
 ysen a dño dicitur. Nō transgrediaris terminos quos posuerunt patres tui. Et
 nos scimus quia sp̄s sanctus discipline effugit fictum. nec habitat in corpe sub-
 dito peccatis. Et ideo ꝑ prophetam clamabat. Vultus aut̄ dñi super facientes

mala ut perdat de terra memoriam eorum. Et merito. quia lex dñi immaculata cõ
 nertens animas. testimonium dñi fidele sapientiam p̄stans parvulis. Illis vtiq̄
 parvulis de quibus dñs in evāgelio. Nisi efficiamini sicut parvuli nõ intrabitis
 regnum celoz. Bene ergo citharista nr̄ iustos dñi excitat dicena. Timete dñm
 iusti eius. Quia beatus est vir qui timet dñm. Illo vtiq̄ timore qui castus et pu
 dicus est. de quo David inquiens ait. Timor dñi sanctus permanet in seculũ se
 culi. Iste ergo timor appetendus est. Ille fugiendus de quo dicitur. Vera cari
 tas foras timorem emittit. Quia fortis est ut mors dilectio. et dura ut infernus
 emulatio. De qua apls. Emulor enim vos dei emulatione. Appetendus est
 vtiq̄ ille in quo est apprehensio et custodia rerum omnium quas credimus aut spe
 ramus. in quo spiritu adoptionis filioz consecuti sumus. in quo et clamamus ab
 ba pater. Sũme vero fugiendus est ille in quo ingrati impij crudelesq̄ ex patre
 diabolo efficiuntur. De quo Iohannes nr̄ quasi igne de altari circumquaq̄ diffun
 dens. in fortitudine vocem exaltabat dicens. Omnis qui facit peccatũ ex diabo
 lo est. quoniã ab initio diabolus peccat. In hoc aut̄ apparuit filius dei ut dissol
 uat opera diaboli. Omnis qui natus est ex deo peccatũ non facit. quoniã semen
 ip̄ius in eo manet. et nõ potest peccare. quoniã ex deo natus est. In hoc manife
 sti sunt filii dei et filij diaboli. Omnis qui nõ est iustus non est ex deo et qui non
 diligit fratrem suum. quoniã hec est annunciatio quam audistis ab initio. vt dili
 gatis alterutrum. Sed maiorem hanc dilectionem nemo habet. q̄ ut ponat ani
 mam suam inquit domin⁹ quis pro amicis suis. Verũ enimvero advertite p̄ses
 aliusq̄ inspicite o carissimi qui celestia sapitis. et nobiscum quid hec verba suc
 cessive principis apostolorum secum trahãt rimate. Inquit enim. O vos scilicet
 pastores gregis dom̄nici. O vos reges et principes populi christiani. O vos
 inquam omnes heredes regni celozũ. qui empti estis precio magno. et precog
 niti ante mundi constitutionem ut essetis sancti immaculati. glorificate et porta
 te illum in corde et corpore vestro qui nimia caritate qua vos extimavit animã
 suam tradere voluit. per quem fideles facti estis. vt spes vestra et fides vestra
 esset in deo et nõ in baculo arundineo. Castificantes animas vestras per obedi
 entiam caritatis. De qua etiam apostolus. Adhuc excellentiorem viam vobis
 ostendo. sequimini caritatem. **C**O me miserum quid audio: Quid mente cõci
 pio ex his: De inquã mihi quia tam diu tacui vt inde vir pollutus labijs essem
 Verũtamen tacui o carissimi. quia aliquantisper me propheticus ille fermo re
 tardavit quo dicitur. Qui intelligit taceat quoniãz tempus primum est. In quo
 alij supplantant. Alii in eum qui cecidit insiliunt. Alii super eum plaudent. vt
 in meo compertum habui. Qui autem manum porrigat ex affectione non est
 Et quoniã caritas extincta est. admonitiones ex caritate sublatae sunt. conco
 dieq̄ nomen etiam ipsum ad presens ignoratur. Hinc est qd̄ sedent duri non
 nulli peccatorum inquisitores. Hinc ingrati ac malinoli in recte agentes
 iudices. . . . Et hinc impij nonnulli seculi labe corrosi : ipsum

florem virtutis et dignitatis impie viventibus infringere conant. Verū quid vltra: Nulli xpīcolas in tanto piculo nr̄e fidei adducētes misericordiā. Nulli bī ex affectu lacrima. Nō est qui imbecillū in fide suscipiat: ymo alterius in alterum inter eisdē gēis hōies odiū sic accendit: vt magis proximi casib⁹ q̄ suis quilibet rebus gestis letetur. Recte ergo illud Esayē lugubri voce in hac miserrare. p. nra xpīana repetere possumus. **O**e caput languidū: hoc est oēs p̄ncipes seculi incurabili morbo auaricie sic infirmi sunt: ut nō caritate sed propria vilitate aut necessitate arma suscipe p̄ra fidei hostes p̄pellantur. Et oē cor mēris: scz animarū rectores tanta ignavia et pigricia ac ingratitude ad om̄i defensionem ducunt: ut zelo fidei et gregis moueri nō videant. et sic a planta pedis ab infimo vsq; ad summū nō est in nobis sanitas. Nā si solitudinis cura: si fides in credendo bonis fuisset: hic rabidus leo Turcus vsq; pene ad cor huius m̄ris nr̄e filios deuorando nō intrasset. Redarguendi ergo ac puniendi veniūt rectores ecclie dei ac p̄ncipes ob quorū negligentia perit ois decore populi xpīani. **I**ntra illud. Fortēs potenter tormenta patient. exiguo. n. pcedatur misericordia. **H**eu miserorū negligentia. heu pessimorū auaricia. **M**az cuncta religionis nr̄e mysteria in humilitate et virtute fundata et aucta fuerūt. et iā tanta mortalium creuit insania: ut his expletis p̄ deuorū anfratus cōtra proprios fundatores impetentes: oēs summi culminis ambitione a propria professione recedentes trahantur. **O** t̄pa a summis ad yma facta trāsgressio. **I**mprobitali probitas: inopie copia: supbie humilitas: auaricie caritas cessit. **N**ō mirū igit̄ si causis diuersis uti natura est: diuersi pro t̄pibus oriuntur effectus. **I**lli celestia et bona immortalia. nos vero terrena et caduca querimus. **I**lli miracula et virtutes: nos picula et scelerata. **I**lli summis virtutibus gr̄am: nos viciis iram p̄secuti sum⁹. **S**z ve ve quā bernacula xpīanorū male flectentibus. qui propria dūtarat curantes: mentium animarūq; salutem neglexerūt. gregēq; rapientib⁹ lupis nō modo nō obuiant: sed vada quoad p̄nt per desid̄ia ampliāt. **I**ā iam t̄ps vindicte aduenit. illudq; Ezechielis sup̄ pastores scriptū de quo al̄s ingēti aueritate exigit̄: nisi re et nō verbis p̄ntiam de om̄issis summissisq; euestigio egerimus. **N**am qm̄ magis necessarium magisq; oportū fuerit p̄ntiam agere: sc̄uissimorū turcorū rabies edocet: quā nil aliud properat et festinant: nisi et hanc sanctissimā vniuersarū marē ecclēsiā fornicariā sub inani humilitatōe Nabumeti facere. sicut et tot tantasq; ip̄ius ornatissimas filias rectorū culpa fecerūt. **O** qualem prospicio. **P**. obedientissimi sup̄ hanc urbem totāq; Italiam: ymo vniuersam religionē xpīanam ruinā exterre. si vocē iam proclamantiū nō audieritis dorsumq; ab onerib⁹ diuerteritis. su per illos tū qui in via dñi noluerunt ambulare. quia ille qui veritas ē dixit. **Q**uod dedisti mibi nō perdidisti ex eis quenq;. illos daros intelligim⁹ qui viā discipline dei obseruantes nihil negligūt. **P**ro quibus **A**bacub in spū. nō minus hoc t̄pa q̄ superiora prospiciēs ad deū p̄uersus proclamauit. **I**n fremitu p̄culcabis terram et in furore obstupescies gētes. qz egressus es in salutē populi tui in salutē xp̄o tuo. **P**ercussisti caput de domo impii. denodasti fundamentum eius vsq; ad

collū. **M**aledixisti sceptris eius. capiti bellatorū eius: venientibus ut turbo ad dispergendū. Quid hec secū trabant verba et sententia. **P.** vobiscū pensare: vrasq; p̄sentias rimate. Quia certe nisi p̄uersi ad p̄firmandos fratres vros cō da populi xp̄iani et v̄sa in melius p̄firmari curauerint. talia in exitū obstinatorū audiuius: a quibus p̄urbatus est venter n̄r: et a tali fonitu dure vocis p̄remue runt labia n̄ra. **I**ficus. n. nō floreat et nō erit germen in vineis v̄ris. **P**entiet opus oliue: et arua v̄sa nō afferent cibū. **A**bscidetur de ouili pecus et non erit ar mentū in p̄sepibus v̄ris. **E**go vero qz mihi viuere x̄ps est: mozi lucrum. iuxta il lud. **L**etabis iustus in dño. gaudebo et exultabo in deo Iesu meo. et ip̄e erit forti tudo mea. et ponet pedes meos quasi cernoz. et sup̄ excelsa deducet me victorē in psalmis canentēz. **O** me infelicē quid dicere possum: qd̄ oculos mentis v̄re aperiat: Senit tā rabidus canis et inimicus crucis ante hostiū domus n̄re et in gredi properat: ut leo rugiens oēs nos denotare cupiēs. **E**t si ingrediet: Quid tibi tunc. **P.** **B.** dignitas pontificat⁹ proderit: quid gemme: quid p̄ciosa latera domus: quid domitiū et principatus tui et tuoz: Quid sponse fidei tue cōmissa ornāmenta: Quid vasa p̄ciosa et palacia digne p̄structa: Quid regi Neapolita no ceterisq; huius italie tunc dñs regna: thesaurus maximus: filii: et paratus ar moz: Quid vobis. **P.** obedientissimi dignitas maxima cardinalatus: qd̄ archa plena numis: qd̄ vasa aurea et argētea: qd̄ lapides p̄ciosi: Quid equoz et familie ornā: et domoz ceterarūq; rerū vsus suauissim⁹: ymo deceptioe plen⁹: Quid deniq; vobis oibus quos aspicio ceterisq; misere italie populis vita et opa v̄ra: **B**euitatis cā multa postponendo. **D**icar calamitosa illa **C**ōstantinopolitane ciuitatis ciades. **P**rober toti⁹ illius imperii sanguinis effusio. **C**onfirmet **T**ra pefunde et oim̄ populoz circumquaq; **E**lespontiici maris eversio. **E**lamet **T**he salonicarum: **M**itleni: et **P**eloponesi occupatio. **I**n mediū afferant **A**sie et **E**urope ditissime deuastate prouincie. **I**nsinēt toti⁹ **T**hesalie: **M**acedonie **E**piri: et **I**llirie opulentissime dep̄date sine numero ciuitates oppida et castra. **E**xclament tot milia miliū populoz totius fere plage orientalis: meridionalis: ac septentrionalis que ab annis ducentis: sed turpius duriusq; n̄ris t̄pibus ab in fidelibus subiugati sunt: et iam t̄pis successu a fide n̄ra diuersi. **D**eclaret tantarū virginum violatio: **D**neroz vlulatus: **M**ulierū plangent. **M**itmoni diuinito: **C**aptiuoz venditio: et alioz absq; numero occisio. **A**periat et ante oculos v̄fos ponat huius matris n̄re et dei sponse tantarū filiarum fornicatio: et sanctarū reli quarum dissipatio: qua in misera illa **C**alcidii seu **E**uboe: **E**roie: **D**riualsi: **A**lissi: et **S**codre sine **S**cutari direptione: cruenta hec bestia **T**urci tam breui t̄pis spacio debachata ē. **E**t deniq; proclamēt in auribus n̄ris crudele ac nephā dum **A**druini excidium. in quo q̄s seua fuerit illius turci rabies nemo v̄rim igno rat. **Q**ñ etiam ante omnium astantium oculos sanguinē illic in clero populoz effu sum: ceteraq; nephandissime ac turpissime in templo dei perpetrata p̄tra nomi nis xp̄iani dignitatem ad n̄ramq; ignominiaz extare arbitramur. **E**t sic extare ut detestandā ingratitude sup̄emāq; impietatem ac incredibilē crudelitatem

nam in xpi nomine vendicando. cōscientia duce met ipi nos apertissime concipere valeamus. Nec nos doceant. hec nobis in doctrinam. hec nobis in exemplum accedant. hec nos excitent. hec nos cantiores et diligentiores faciant et reddat. et que nobis in vsu et ornatu sunt pro gloria nōis illius cui omnia sunt pro salute nra et multorum. ac pro liberatione totius rei. p. nostre xpiane. nos ipsimet potius exponamus largissimeq; effundamus. q̄ ad talium manus pollutat vna nobiscum deueniat. Nec vos pigros reddat diuulgata opinio. q̄ Petri na uicula fluctuari sed mergi nō possit. Quia ve ve. ve inquam pro quibus mersa erit. Sed his iam omissis. cū liqueat satis p̄scientie nre. via timoris et amoris. iusti et iniusti. nec fragilem voluptatem istā sine pena. nec virtutem sine premio vniuersos operā dare oportet. ut ad rectā viam se dirigant. et susceptis nature virtutibus. p̄solatorem et liberatorem ipm deum et regem nrm dñm Iesum xpm habere mereamur. Glorioso etiā apostolo nro Iohanne intercedente. Cuius preclara testimonia paucis sub rigmatibus orationis exitum properantes sic dicemus.

Vidit aquilam volantem dilectus discipulus.

Hanc seipm intellexit vir sapientissimus.

Mente celos penetrando verbū in principio.

Esse cunctis p̄dicauit natum sine vicio.

Si per aquilam monstratur nulli sit mirabile.

Cui vix assimilatur aliquod volatile

Cum altius ascendendo paucis penetrabile.

Secretū diuinitatis vidit ineffabile.

Super pectus obdormiuit saluatoris dñi.

Qd nemini p̄ter ipm concessum est homini

Et tunc quidem sic repletus spiritus scientie.

Docuit et p̄dicauit verba sapientie.

Quid dicemus qd saluator in mortis articulo.

Matrem virginem cōmisit eius amminiculo

Et virgo virgini tante p̄beret obsequia.

Et seruiret quasi matri pietate sedula.

In hoc facto declarauit quantū hunc dilexerit.

Discipulus ostendit qualem sibi fecerit.

Dum in sua sic suscepit vt seruus et filius.

Xpi matrem sic seruauit vt potuit melius.

Hic est arbor fructuosa pomis atq; floribus.

Quibus cuncti liberantur morbis et languoribus

hic est de quatuor vnum maximis fluminibus.

Que defluere narrantur paradisi sinibus.

Tandem Ephesum reuersus de pathmos exilio.

Miracula multa fecit dñi auxilio

Spiritualiter.

Virginis filium.

Xpi apostolus.

Luminis acie.

Valde mirabile.

Inestimabilis.

Consolatorio.

Quādiu viueret.

Obedientiam.

Digno obsequio.

Presentialiter.

Al sapientibus.

Stupenda nūmiū.

Legant qui hec scire volunt actus admirabiles.

Qualiter virgas in aurū. ⁊ in gemmas lapides.

Mortuos resuscitatos ⁊ venenū bibere.

Quomō non timuisset quid attinet dicere.

Nunc ad eius veniamus transitū mirabilem.

Sed quis explicare possit rem inuestigabilem.

Quis exiuit de hoc mundo cum tanta leticia.

Sicut is qui nihil sensit de mortis nequicia.

hoc solum igitur nobis dicere sufficiat.

Neq; aliud de illo exponere liceat.

Ipse conuerterit.

Cūctis notissimum.

Illius obitus.

Volente dño.

Nisi q; hinc abiit. amē.

Quibusquidem sic deductis. P. B. nemini mirū accedat. q; talis ac tātus p̄f̄ de lectus deo ⁊ hōib; cuius memoria merito a xp̄ifidelibus in summa benedicti one amplificatur. Tam musicē ⁊ gloriose ornatus ad agni immaculati nuptias vocatus accesserit. Siquidem ipius tam p̄ciosa tam splendida tāq; decora mar garita. in qua torius timoris amoris ⁊ b̄ndictionis paradisis extabat. merito in portis celestis illius matris n̄re Ierusalē suo in loco excelso ⁊ sublimi prout hic fuerat ad gaudium beatorū ponenda erat. vt deus sanctus teste Esaia sanctifica retur in iusticia. In qua subtilius intuenti haud obscure patebit eiusmōi mundi cie spiritum ē yuis sic tanta cum omnīū expectatione admirationeq; euolasse. cum nulla sit celeritas que possit cū animi celeritate cōtendere. Qui p̄manens incorruptus suisq; similis prout in Iohanne n̄ro. Necessē est qd̄ ita ad suum se ratur principiū. ut penetret ⁊ diuidat oē celum. in quo nulla re egens alitur ⁊ su sicutatur eisdem rebus quibus ⁊ alii celi et astra ip̄a sustentantur. Idcirco beati hi sunt qui cupiditarū ⁊ emulationum hic expertes fuerunt. totosq; se in contem plandis p̄spiciendisq; celestibus posuerūt. ut illic quo heredes illius cōstituant̄ in quo totius veri videndi cupiditas sariatur. Qua celesti fruitōe ⁊ ab imminen ti piculo vt diximus liberatione. digni ap̄lo etiam supplicante in illo efficiemur in quo est ois plenitudo gr̄e ⁊ veritatis. Si has terras caligine tribulationum ⁊ passionū circumfusi incolentes acie mētis celestia illa p̄spicere ⁊ amplexari sem per curabimus. Ip̄o largissimo donatore dño n̄ro Iesu xp̄o prestante ⁊ donante cui est honor ⁊ gloria in secula seculorū Amen.

Habita fuit hec oratio Rome in ecclesia Lateranēsi per. R. p. dñm Step ha num Thegliarium archiep̄m Antibaren̄ vt moris est in celebratione missę p̄o tifi. in die solennitatis gloriofi apl̄ ⁊ euangeliste Iohānis. Anno dñi. Mccc lxxi Pontificatus vero. S. d. n. d. Sixti pape. iiii. anno decimo.

Ina. 1235

Handwritten flourish in brown ink, featuring a large, ornate initial letter 'A' with elaborate, swirling flourishes extending to the left and right.

Handwritten flourish in brown ink, featuring a large, ornate initial letter 'R' with elaborate, swirling flourishes extending to the left and right.

Handwritten flourish in brown ink, featuring a large, ornate initial letter 'C' with elaborate, swirling flourishes extending to the left and right.

Handwritten flourish in brown ink, featuring a large, ornate initial letter 'L' with elaborate, swirling flourishes extending to the left and right.

Handwritten flourish in brown ink, featuring a large, ornate initial letter 'E' with elaborate, swirling flourishes extending to the left and right.